

POSTANOWIENIE

25 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 25 kwietnia 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa A. B.
przeciwko N. S. i N. S.1
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
na skutek skargi kasacyjnej A. B.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z 13 kwietnia 2023 r., I ACa 1679/21,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powód A. B. wywiódł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 13 kwietnia 2023 r., wydanego w sprawie przeciwko N. S. i N. S.1 o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli.

Powód wskazał, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona ze względu na konieczność uchylecia wyroku, który został wydany w oparciu o rażące naruszenie przepisów postępowania

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie podlegają analizie na etapie przedsądu, natomiast przytoczone podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie oceniane są dopiero po przyjęciu skargi do rozpoznania, w trakcie jej

merytorycznego rozpoznawania. Oba te elementy muszą być zatem wyodrębnione, oddzielnie przedstawione i uzasadnione, a do spełnienia wymogu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. nie wystarczy odwołanie się do podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, ponieważ mimo że argumenty mogą być podobne, to Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, nie analizuje zaś podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia. Każdy z tych etapów postępowania kasacyjnego prowadzony jest w odmiennym składzie Sądu Najwyższego, ocena zasadności przyjęcia skargi do rozpoznania w składzie jednoosobowym, zaś merytoryczne rozpoznanie skargi w składzie trzysobowym (zob. np. postanowienia SN z 25 stycznia 2024 r., I CSK 3816/23; z 17 stycznia 2024 r., I CSK 4246/23 oraz z 25 października 2023 r., I CSK 3247/23).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powinno zostać oparte o jedną z przesłanek z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Każda z nich z kolei wymaga przytoczenia ustalonych w orzecznictwie elementów koniecznych do wykazania, iż wskazana przyczyna przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania występuje w danej sprawie.

przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) spełniona jest wówczas, gdy zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. Przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarżący powinien uzasadnić tę oczywistość, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia. (zob. np. postanowienia SN z 11 stycznia 2022 r., II USK 384/21; z 22 grudnia 2021 r., II CSK 390/21; z 31 maja 2021 r., III CSK 152/20; z 13 maja 2021, III USK 103/21 oraz z 9 marca 2021 r., IV CSK 412/20).

Skarżący nie uzasadnił wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania w wymagany prawem sposób. Nie wskazał ani nie uzasadnił żadnej z czterech możliwych przyczyn przyjęcia skargi do rozpoznania, w tym powołanej oczywistej zasadności skargi. Nie wskazał bowiem na naruszenie skonkretyzowanych przepisów prawa ani nie wykazał, w jaki sposób ich naruszenie miałyby wpłynąć na wydanie oczywiście wadliwego orzeczenia. Nie każde bowiem naruszenie przepisu prawa przesądza o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

[SOP]

[ms]